

תת"ע 7739/06/13 - מדינת ישראל נגד יצחק סעוד

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 7739-06-13 מדינת ישראל נ' סעוד
בפני כב' השופטת מרים קסלסי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י לשכת תביעות תעבורה י-ם
נגד
יצחק סעוד ע"י ב"כ עוה"ד גלעד חיון
המאשימה
הנאשם

הכרעת דין

מבוא

1. הנאשם הועמד לדין בגין נהיגה בשכרות, ביום 14/6/13 שעה 02:50, בכביש 38, צומת ביג בכניסה לבית שמש. בבדיקת נשיפתו של הנאשם למכשיר הינשוף נמצא ריכוז אלכוהול של 325 מ"ג, מעל לריכוז המקסימאלי המותר בחוק.
2. מטעם המאשימה העידו שני המתנדבים (יחזקאל מוזס ויוסף וינשטוק), מפעיל הינשוף (אופיר קרמר) ועורך התע"צ (רס"מ ערן דקל).
מטעם הנאשם העידו הנאשם עצמו וחברו חדד שלומי שנסע עמו.
3. **אין מחלוקת שהנאשם שטה אלכוהול**, לטענתו חצי כוס וודקה רדבול במסיבת יום ההולדת שנערכה לו בבית אביו שבמושב נוחם.
4. בדיקת המאפיינים שנערכה לנאשם יצאה תקינה (ת/5 עמ' 2) ועל כן הרשעתו של הנאשם בנהיגה בשכרות תתבסס אך ורק על בדיקת הינשוף, אם לא יוטל ספיק סביר בתקינות הבדיקה.

השאלה העיקרית במחלוקת

5. טענתו העיקרית של הנאשם היא שעישן 3-4 דקות לפני שנבדק במכשיר הינשוף (פרוטוקול עמ' 15 ש' 28). המתנדב נוח מוזס רשם במזכרו (ת/1) כי ראה סיגריה דלוקה בידו של הנאשם והורה לו לזרוק אותה. על אף שעמד על דעתו גם בחקירתו הנגדית כי לא ראה את הנאשם מעשן ולכן ציין שראה שסיגריה דלוקה בידו, לטובת הנאשם אצא מנקודת הנחה כי אכן הספיק לשאוף עשן הסיגריה לפני שהמתנדב הבחין בכך.

השאלה שנשאלת היא כמה זמן חלף מהרגע שהנאשם הפסיק לעשן ועד לבדיקתו במכשיר הינשוף.

דין בראיות והכרעה

כמה זמן חלף מהרגע שהנאשם הפסיק לעשן ועד בדיקתו

6. **הנאשם** העיד שעישן סיגריה, לא זוכר אם הוזהר שלא לעשות כן, בהמשך דבריו תיקן ואמר שלא הוזהר. (עמ' 15 ש' 25). מכל מקום לאחר שהורה לו המתנדב לזרוק הסיגריה לא עישן עוד אחת, שכן לטענתו דקות ספורות לאחר עישון הסיגריה נבדק בינשוף. להערכתו מדובר ב-3-4 דקות. לא האמנתי לעדותו של הנאשם וקיבלתי הרושם כי עדותו כבושה, גם לפי האופן שבו העיד. על אף האמור, לא הסתפקתי ב"רושם" ובחנתי עדויות נוספות בעניין זה:

חברו של הנאשם תמך בעדות הנאשם לענין העישון והוראת השוטר לזרוק הסיגריה, אולם על פי עדותו בדיקת הינשוף התקיימה "**נראה לי חצי שעה עשרים דקות משהו כזה**". (פרוטוקול עמ' 18 ש' 17).

המתנדב נוח מוזס שעדותו כמו גם המזכר שמילא, מדויקים ואמינים עלי, רשם במזכר (ת/1) כדלקמן:

"בשעה 02:56 הבחנתי לפתע כי ביד הנהג סיגריה דולקת ולא ראיתי האם עישן ממנה או לא באותו רגע, הבהרתי לו שוב את ההגבלות החלות עליו והודעתי לו שאם יפר שוב את הוראותי איאלץ לעצרו, כאשר אופיר הגיע העברתי אליו את הנהג להמשך טיפול, בכל זמן שהיה תחת השגחתי הנהג לא אכל לא שתה לא עישן לא שטף ___ (מלה לא מובנת-מ.ק.) לא הקיא ולא הכניס כל דבר לפיו או לאפו מלבד מה שציינתי לעיל, הנהג מדבר ומגיב לעניין, עיניו אדומות ותנועות גופו תזזיתיות וקופצניות, המשך טיפול ע"י אופיר כאמור."

יוצא מעדותו זו כי מהרגע שהמתנדב הורה לנאשם לא לעשן ועד לתחילת בדיקתו חלפו 35 דקות ועד לנשיפתו התקינה חלפו 46 דקות (פלטים מס' 1210 ו-1212, ת/11).

7. **על פי פלטי הינשוף** (ת/11) בדיקתו של הנאשם במכשיר הינשוף החלה בשעה 03:31 עד השעה 03:35 (בדיקה מס' 1210) נשיפותיו של הנאשם נפסלו, אם בשל "נפח נשיפה לא מספיק" ואם בשל "נשיפה אסורה" ועל

כן סבב הנשיפות הראשון הוכתר על ידי המכשיר - "מדידה לא תקינה", **אולם בשעה 03:42 - 11 דקות !! אחרי תחילת הנשיפה הראשונה , התחדשה בדיקתו של הנאשם במכשיר.**

על השעות הנקובות בפלטי מכשיר הינשוף אין מחלוקת ולכן גם אם הייתי מאמינה לנאשם ואני לא, גם על פי גרסתו שלו אם בדיקתו במכשיר הינשוף החלה 3-4 דקות אחרי שזרק הסיגריה, הרי שעד בדיקתו התקינה חלפו 14-15 דקות, ומכאן שלא נפל כל פגם בבדיקתו.

8. עדות מפעיל הינשוף - תמיכה נוספת לכך שחלפו יותר מ-15 דקות, ניתן למצוא גם בת/5 - דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות. בתחתית העמוד הראשון בו ממלא אופיר קרמר- מפעיל הינשוף את פרטי הנאשם, את תשובותיו ל"שיחה ראשונית" ציין השוטר את **השעה 03:21 "זו השעה שבא מילאתי את העמוד הראשון"**. גם אם נניח שרק דקה ואף פחות מכך אורך תשאולו של החשוד ומילוי עמוד אחד, הרי ברור שמשעה זו ואילך הנאשם מצוי בקשר עין ובחזקת מפעיל הינשוף. משעה 03:21 ועד בדיקתו התקינה בינשוף חולפות 21 דקות. במצב דברים זה, אין כל משמעות לשאלה האם המתנדב מוזס סיפר למפעיל הינשוף על כך שהנאשם עישן, או לאו (המתנדב הניח שסיפר אולם מאחר שלא רשם זאת לא היה מוכן בעדותו להתחייב על כך), בכל מקרה, הנאשם היה בחזקתו של מפעיל הינשוף למעלה מ-15 דקות טרם בדיקתו.

סיכום ביניים

9. לסיכום סוגיה זו אני קובעת כי הוכח לי מעל לספק סביר כי מאז שהנאשם הפסיק לעשן ועד בדיקתו התקינה בינשוף חלפו יותר מ-15 דקות. מצאתי ראיות לכך בעדויות שלושה עדים ובראיותיהם: המתנדב נוח מוזס, מפעיל הינשוף אופיר קרמר וחברו של הנאשם.

10. לגבי יתר טענות הסנגור בסיכומיו הרי שגם בהן לא מצאתי ממש:

לגבי הטענה שלא הוכח קשר עין וזמן המעבר של הנאשם מהמתנדב למפעיל, אחזור ואומר כי הנאשם היה בחזקת מפעיל הינשוף יותר מ-15 דקות ועל כן אין כל משמעות לשאלה מה נעשה עם הנאשם קודם לכן.

לגבי הטענה כי אין ליתן משקל למזכר של המתנדב נוח מוזס (ת/3) בשל היותו העתק שחלקו לא קריא, אומר כי אכן הצילום כהה בשלוש השורות הראשונות שם ממלא המתנדב את פרטיו, תאריך ונושא, אולם אין בחסר זה כדי להטיל ספק בתוכן המזכר, בזהות עורכו אשר העיד בפני ובכך שמזכר זה מתייחס לנאשם שבפני, מה עוד שלסנגור היתה הזדמנות, מרגע שקיבל את חומר החקירה לידי וגם אחרי ישיבת ההוכחות הראשונה, לעמוד על הצגת המקור והשוואתו להעתק, אולם לא עשה זאת ועל כן הטענה נטענה בשפה רפה, משום שלא נמצא כל רמז שיטיל ספק במהימנות ההעתק, גם אם לא צולם כהלכה.

יצוין כי הן תיקי בתי המשפט והן תיקי המשטרה סרוקים במחשב ולא תמיד המקור מוצג במועד ההוכחות ולכן הטוען כי ההעתק אינו זהה למקור, לעשות כן מבעוד מועד, כדי שטענתו תיבדק.

לגבי תעודת עובד ציבור הנוגעת לביקורת התקופתית שנערכה למכשיר - לא מצאתי כל פגם בביקורת שבוצעה

ובעדותו של טכנאי המעבדה. הטענה כי היה עליו להציג את כל תעודות בלון של כל בלוני המעבדה איתם ביצע את עקומת הכיול ומשלא הציגם נפגמה הביקורת נטענה שוב, בעלמא. לא מדובר בחומר חקירה, אם הסנגור התעניין בבלונים הנוספים הנמצאים במעבדה יכול היה לבקש לקבל מסמכים נוספים במסגרת **סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982**, אך הוא לא עשה כן בשום שלב, הטכנאי הצהיר שתעודות אלו זמינות במעבדה. ממילא לגבי שתי התעודות שכן צורפו (הבלון בו בוצעה הביקורת במעבדה ובלון היחידה) לא נטען בסיכומים דבר, למעט שטכנאי המעבדה מקבל התעודות "כאורים ותומים" (!?) (פרו' עמ' 21 ש' 6). הנה כי כן מדובר בטענות סרק "**מן הגורן ומן היקב**" אשר אין בהן כדי להושיע את הנאשם.

ואגב בניגוד לנטען בסיכומים, הטכנאי ערן דקל לא סתר דבריו כשפעם אמר שהחליף בלון בתחנת בית שמש ופעם אמר "מתנ"א ירושלים", מתנ"א ירושלים ממוקמת בבית שמש (פרוטוקול עמ' 14 ש' 12).

לסיכום

11. לסיכום, אני קובעת כי המאשימה עמדה בנטל הראיה המוטל עליה והוכיחה מעל לספק סביר את העבירה שיוחסה לנאשם, ועל כן אני מרשיעה אותו בנהיגה בשכרות, בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה תשכ"א - 1961 ותקנה 169 ב' לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961

מזכירות תשלח הכרעת הדין בפקס לצדדים

במועד שתואם עם הצדדים לשימוע הכרעת דין (10/4/14 שעה 10:00) יישמעו טיעונים לעונש

ניתנה היום, י' אדר ב תשע"ד , 12 מרץ 2014, בהעדר.